

social guarantees and indemnifications. It is marked that for a home labour-market characteristic disparity of vacancies at the market of labour to professional qualification of unemployed citizens that are on an account in service of employment conception of the mixed adjusting of employment is Offered economically active population.

Key words: *service of employment, labour-market, public policy, employers, employments.*

Стаття надійшла до редакції 16.10.2018 р.

УДК 342.951

Т. В. Філіпенко

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

У статті розглянуті проблемні питання громадському контролю за діяльністю Національної поліції, надана характеристика нормативно-правового забезпечення громадського контролю за діяльністю поліції, з'ясовані організаційні засади діяльності поліцейських комісій, визначена роль громадського моніторингу в діяльності органів поліції, надані пропозиції щодо удосконалення нормативно-правового забезпечення громадського контролю за діяльністю поліції.

Ключові слова: *громадськість, громадський контроль, громадський моніторинг, поліцейські комісії, публічна інформація.*

Постановка проблеми. Побудова громадянського суспільства в Україні вимагає ефективної та прозорої діяльності органів Національної поліції, заснованої на постійній взаємодії з громадськістю. В таких умовах застосування механізмів громадського контролю є необхідною умовою перетворень в роботі органів поліції. Важливість означеного питання вимагає всебічного вивчення та визначення відповідних заходів до покращення організаційно-правових засад громадського контролю за діяльністю Національної поліції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми громадського контролю за діяльністю правоохоронних органів взагалі та органів поліції зокрема знайшли своє місце у працях таких учених, як О. Ф. Андрійко, О. М. Балинська, С. Г. Братель, О. В. Джафарова, С. Ф. Денисюк, І. Д. Казанчук, О. С. Передерій, В. М. Плшкін, О. Ю. Полтораков, О. С. Проневич, Ю. С. Шемшученко, Х. П. Ярмачі та ін. Однак проблеми визначення сутності, ролі та форм громадського контролю за діяльністю органів Національної поліції в умовах здійснюваних реформ залишаються недостатньо дослідженими і потребують подальшого вивчення.

Метою дослідження є вивчення організаційно-правових засад громадського контролю за діяльністю Національної поліції та визначення шляхів підвищення його дієвості та ефективності.

Виклад основного матеріалу. У Законі України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року серед основоположних принципів діяльності поліції визначено відкритість та прозорість, а також взаємодію з населенням на засадах партнерства, що, у свою чергу, закладає основи для повернення довіри до цього правоохоронного органу та його законної діяльності, направленої насамперед на обслуговування громадян у правоохоронній сфері [1]. Отже, ефективне виконання поліцейської діяльності не

можливе без підтримки й допомоги громадськості, які базуються на повній довірі до правоохоронних органів. За даними соціологічного опитування, яке було проведено в жовтні 2017 року рівень довіри суспільства до Національної поліції в цілому складав 39,3%, а до патрульної поліції зокрема – 40,9%. [2]. Однак у червні 2018 р. соціологічне опитування показало, що рівень довіри до Національної поліції зменшився і склав 32,9% взагалі і 35,2% до патрульної поліції зокрема [3]. Таким чином, проблема взаємодії з громадськістю та забезпечення громадського контролю в діяльності поліції залишається однією з актуальних для України.

Як зазначають В. Л. Федоренко та Я. О. Кагляк, характерні відмінності громадського контролю від будь-якого іншого виду контролю лежать у суб'єктно-об'єктній сфері і полягають у тому, що:

- по-перше, громадський контроль здійснюється саме громадськістю (організованою та неорганізованою);

- по-друге, що у процесі здійснення громадського контролю контролюється виконання саме соціальних завдань, безпосередньо пов'язаних із захистом і реалізацією прав і свобод громадян, задоволенням та узгодженням соціальних потреб та інтересів населення [4].

Важливою характерною рисою громадського контролю також є те, що він має здійснюватися лише на підставі норм права. З цього приводу В. М. Селіванов зазначає, що у правовій державі суспільство має контролювати державу виключно на правовій основі, що створить передумови як до обмеження, так і до самообмеження державних імперативних адміністративно-командних прагнень [5, с. 254].

На думку О. Г. Пухкал, причини слабого розвитку громадського контролю полягають, по-перше, у відсутності механізмів прозорості дій державних органів, по-друге, фактичній відсутності соціальної бази інституту громадського контролю; по-третє, елементарному браку знань про сутність, форми, методи та особливості застосування громадського контролю [6, с. 56]. З точки зору О. І. Сушинського, народ має мати реальну можливість впливати на порушення законності з боку представників державної влади та місцевого самоврядування, забезпечуючи справедливість та прозорість [7, с. 34]. У той же час правовідносини у сфері громадського контролю потребують належного нормативно-правового регулювання.

Слід зазначити, що нормативно-правове регулювання громадського контролю за діяльністю поліції здійснюється на основі міжнародних та вітчизняних нормативно-правових актів. Основними міжнародними нормативно-правовими актами є: Декларація про поліцію від 8 травня 1979 р., Європейський кодекс поліцейської етики від 19 вересня 2001 р., Кодекс поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку від 17 грудня 1979 р. тощо.

В Україні основу громадського контролю складає право громадян на участь в управлінні державними справами закріплене у ст. 38 Конституції України. Базові положення громадського контролю, принципи та засоби його здійснення містяться у Законах України «Про звернення громадян», «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про громадські об'єднання», «Про національну безпеку України» та інші.

Суттєве значення у розвитку громадського контролю має Указ Президента України «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні», яким затверджена «Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки». Цим документом серед основних проблем розвитку громадянського суспільства в Україні визначено відсутність у державі ефективного громадського контролю за діяльністю органів державної влади, органів місцевого

самоврядування, а також недостатня практика залучення громадськості до формування та реалізації державної політики і вирішення питань місцевого значення [8]. Національною стратегією передбачається розвиток та удосконалення громадського контролю органів публічної влади, за рахунок створення правових механізмів та сприятливих умов для його повноцінної реалізації.

Серед підзаконних нормативно-правових актів, які визначають форми і види громадського контролю, та регулюють окремі процедурні питання їх здійснення, треба відзначити постанови Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», «Про затвердження Порядку сприяння проведенню громадської експертизи діяльності органів виконавчої влади» та інші.

У сфері поліцейської діяльності питання громадського контролю знайшли своє відображення у Законі України «Про Національну поліцію». У той же час, означений Закон хоча і передбачає окремий розділ «Громадський контроль поліції», не визначає поняття громадського контролю, а встановлює лише суб'єкти контролю та способи його здійснення. Отже, з урахуванням завдань, які покладаються на органи Національної поліції України, можна розглядати громадський контроль за діяльністю поліції, як визначену законом діяльність представників громадськості (як індивідуальних, так і колективних суб'єктів), спрямовану на перевірку законності виконання завдань підрозділами Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

До нормативно-правових актів, які забезпечують проведення громадського контролю за діяльністю Національної поліції також можна віднести:

- Наказ МВС України від 07.02.2017 № 95 «Про організацію роботи із запитами на публічну інформацію в Національній поліції України»;

- Наказ МВС України від 09.11.2016 № 1179 «Про затвердження правил етичної поведінки поліцейських»;

- Наказ МВС України від 15.11.2017 № 930 «Про затвердження Порядку розгляду звернень та організації проведення особистого прийому громадян в органах та підрозділах Національної поліції України».

У Законі «Про Національну поліцію» передбачено низку організаційно-правових форм громадського контролю за діяльністю поліції, серед яких:

1) представництво громадськості в колегіальних органах при центральних та територіальних підрозділах Національної поліції;

2) участь громадськості в обговоренні та підготовці нормативно-правових актів, які регулюють діяльність Національної поліції;

3) безпосереднє звернення громадян та ЗМІ до органів Національної поліції із метою отримання інформації про їх діяльність та її оприлюднення;

4) участь представників громадськості у відборі кадрів в Національній поліції та проходження атестації кадрів;

5) участь представників громадськості при приведенні службової перевірки щодо скарг на дії чи бездіяльність поліцейських;

6) організації опитування громадської думки про діяльність Національної поліції;

7) зобов'язання звітування керівництва підрозділів Національної поліції про результати своєї діяльності перед громадськістю;

8) участь правозахисних громадських організацій у розробці програм діяльності

Національної поліції та ін. [1].

Дієвим механізмом громадського контролю за діяльністю поліції стало створення комісій, до яких обов'язково залучаються представники громадськості і які впливають на кадрову політику в Національній поліції. Це атестаційні комісії, поліцейські комісії, дисциплінарні комісії.

Атестаційні комісії можуть утворюватися у кожному конкретному випадку (*ad hoc*), якщо керівник бажає оцінити професійність своїх підлеглих шляхом атестації. Такі комісії були запроваджені на етапі широкомасштабної атестації поліцейських, що відбулась у 2015 - 2016 рр.

Створення дисциплінарних комісій, до яких можуть залучатись представники громадськості, передбачене ст. 15 Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» від 15.03.2018 р. [9]. У той же час, залучення громадськості до дисциплінарних комісій передбачене як можливість, тому розцінюється поліцією як не обов'язкове.

Поліцейські комісії, відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», надають можливість постійної широкої участі громадськості у вирішенні важливих питань набору поліцейських та встановлення пріоритетів діяльності для територіальних органів поліції [10, с. 4]. Крім зазначено Закону, діяльність поліцейських комісій врегульована Наказами МВС України від 25 грудня 2015 р, які визначили Порядок діяльності поліцейських комісій [11], а також Типовий порядок проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади [12]. Цими документами визначено порядок залучення комісій до вирішення кадрових питань у поліції, підстави для формування комісій, питання організаційного забезпечення їхньої роботи тощо. Водночас в них існує низка прогалин та колізій.

Основними повноваженнями поліцейських комісій, визначеними в ч. 4 ст. 51 Закону «Про Національну поліцію», є:

1) проведення відбору (конкурсу) на службу в органи (заклади, установи) поліції, крім прийому на навчання до вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських;

2) проведення конкурсу для призначення на вакантну посаду [1].

Закон передбачає також неосновні або додаткові повноваження поліцейських комісій, до яких можна зарахувати встановлення пріоритетів для поліції та територіальних органів поліції (ч. 2 ст. 86 Закону). Ці повноваження потребують, на наш погляд, більш чіткого врегулювання. Для впровадження на практиці положення щодо встановлення комісіями пріоритетів діяльності для поліції та територіальних органів поліції, МВС повинно затвердити відповідний нормативно-правовий акт, адже це цілковито новий інструмент співпраці з громадськістю, який досі не практикувався в Україні.

Відповідно до ст. 51 Закону України «Про Національну поліцію» повинні бути створені два види поліцейських комісій:

- поліцейська комісія апарату центрального органу управління поліції (центральна поліцейська комісія);

- поліцейські комісії територіальних органів поліції (поліцейські комісії).

Однак перша з названих комісій (поліцейська комісія апарату центрального органу управління поліції) не ще й досі розпочала своєї практичної роботи.

Перелік і види створених поліцейських комісій територіальних органів поліції також суперечать вимогам Закону «Про Національну поліцію». В регіонах фактично утворено в рази менше поліцейських комісій, ніж це передбачено Законом. Отже, територіальні громади позбавлені реальних можливостей брати участь у кадровій

політиці Національної поліції через своїх представників, що не відповідає основним засадам функціонування поліції.

За висновками дослідження, яке проводилось протягом другої половини 2017 – першого кварталу 2018 року групою експертів Центру політико-правових реформ (ЦППР) та Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (УМДПЛ) за допомогою партнерських організацій в регіонах України, проблемними є наступні моменти особового складу поліцейських комісій: порушення вимог Закону щодо членства в комісії; недостатня кількість представників громадськості; участь політиків у діяльності поліцейських комісій; труднощі в забезпеченні кворуму й дієвості комісій; порушення гендерного балансу у складі комісій [13].

Виходячи з означених проблем в діяльності поліцейських комісій доцільним вбачається:

- виведення зі складу поліцейських комісій представників, які не відповідають вимогам, з одночасним введенням до їх складу представників громадськості;
- визначення правил кворуму поліцейських комісій;
- формування поліцейської комісії апарату центрального органу управління поліції;
- внесення змін до Закону «про Національну поліцію» щодо надання районним і міським радам повноваження з делегування представників громадськості до складу поліцейських комісій.
- приведення переліку територіальних органів поліції у відповідність до вимог статті 15 Закону України «Про Національну поліцію» й утворити територіальні підрозділи на рівні районів і міст.
- розробка і затвердження нормативно-правового акту щодо встановлення поліцейськими комісіями пріоритетів діяльності для поліції та територіальних органів поліції відповідно до вимог Закону України «Про Національну поліцію».

Формою громадського контролю за діяльністю поліції є громадський моніторинг який може застосовувати такі самостійні процедури громадського впливу як: звернення, інформаційні запити, опитування, громадські слухання, громадські експертизи, аналіз повідомлень громадян і засобів масової інформації, аналіз нормативно-правової бази, аналіз відповідності національного законодавства та практики міжнародним договорам, ратифікованим державою, особисті візити до правоохоронних органів, візуальне спостереження, аудіо/відеозапис дій співробітників поліції [10, с. 31].

Ефективність громадського моніторингу забезпечується за рахунок доступу до публічної інформації, адже відкрита і прозора діяльність правоохоронних органів є одним з головних пріоритетів євроінтеграційних прагнень України.

Серед основних документів, які визначають міжнародні стандарти права на доступ до інформації, є:

- Європейська Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Згідно з ***ч. 1 ст. 10 Європейської Конвенції, «кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів»;***
- Загальна декларація прав людини 1948 року закріплює «свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якими засобами і незалежно від державних кордонів». ***Ст. 19 Декларації*** гарантує не тільки право одержувати і поширювати інформацію, а й право «шукати» її;

- Міжнародний пакт про громадянські і політичні права (Міжнародний пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР, № 2148- VIII від 19.10.1973);
- Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська Конвенція, ратифікована Законом України № 832-XIV від 06.07.1999);
- Йоганесбурзькі принципи. Національна безпека, свобода висловлювань і доступ до інформації;
- Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи № R (81) 19 «Про доступ до інформації, що перебуває у розпорядженні державних органів» (прийнята Комітетом Міністрів 25 листопада 1981 року на 340-й зустрічі заступників міністрів);
- Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи № R (2003) 13 щодо надання інформації через засоби масової інформації стосовно кримінального судочинства (прийнята Комітетом Міністрів 10 липня 2003 року на 848 засіданні заступників міністрів) та інші.

Серед основних документів, які визначають національні стандарти права на доступ до інформації в Україні, є: Конституція України; Закони України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про відкритість використання публічних коштів», «Про доступ до судових рішень», «Про державну таємницю», «Про звернення громадян», *КУпАП* (Ст. 212-3 «Порушення права на інформацію та права на звернення») та інші.

Наведений перелік міжнародних та національних нормативно-правових актів, що визначають основоположне право людини на інформацію, дає можливість зробити висновок, що держава на належному рівні законодавчо закріпила обов'язок органів державної влади, місцевого самоврядування до прозорого й відкритого управління. Проте у діяльності Національної поліції України є випадки невиконання норм законодавства. Так, за результатами моніторингової кампанії відкритості Національної поліції в рамках Омбудсмен+ проведеної станом на вересень 2017 р. зроблено висновок, що однією із основних проблем є низький рівень обізнаності співробітників поліції щодо інформаційних прав людини. Також існують проблеми з оприлюдненням інформації, відповідно до Закону, її повнотою та актуальністю на більшості офіційних веб-сайтів [14, с. 19].

Крім того, необхідно визначити чіткий перелік й ознаки інформації, яка не може надаватись підрозділами Національної поліції громадянам на їх запит, тому що законом вони не визначені, що викликає конфліктні ситуації у відносинах поліції та громадськості, не сприяє налагодженню взаємодії між ними. Також треба визначати обсяг інформації, що повідомляється ЗМІ, для того, щоб надати відомості, які мають суспільний інтерес, і не оприлюднити те, що може перешкодити розкриттю злочину, порушити презумпцію невинуватості, заподіяти людині шкоду у зв'язку з повідомленням обставин її приватного (особистого) життя.

Висновки. Таким чином, на сьогодні в нашій державі створена законодавча основа для ефективного громадського контролю за діяльністю органів поліції. У той же час проведений аналіз свідчить про наявність низки суттєвих проблем у його нормативно-правовому забезпеченні. Для вирішення розглянутих проблем доцільним є розробка спеціального закону «Про громадський контроль», внесення змін та доповнень до Закону України «Про Національну поліцію», а також прийняття відповідних відомчих нормативно-правових актів для забезпечення дієвості та ефективності громадського контролю на практиці, підвищення прозорості та відкритості поліцейської діяльності для громадськості.

Список використаної літератури

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // *Відомості Верховної Ради України*. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379 ; Pro Natsionalnu politsiyu: Zakon Ukrayiny vid 02.07.2015 № 580-VIII // *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*. – 2015. – № 40-41. – St. 379
2. Аваков А. Рівень довіри до поліції у суспільства зріс, а кількість злочинів значно скоротилась / А. Аваков [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vgolos.com.ua/news/> ; Avakov A. Riven doviry do politsiyi u suspilstva zris, a kilkist zlochyniv znachno skorotylas / A. Avakov [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://vgolos.com.ua/news/>.
3. Довіра громадян України до суспільних інститутів : Результати соціологічного дослідження / Центр Разумкова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://razumkov.org.ua/uploads/socio/2018_06_press_release_ua.pdf; Dovira hromadyan Ukrayiny do suspilnykh instytutiv : Rezultaty sotsiolohichnoho doslidzhennya / Tsentr Razumkova [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://razumkov.org.ua/uploads/socio/2018_06_press_release_ua.pdf.
4. Федоренко В. Л. Інститути громадянського суспільства та інститут громадських організацій в Україні : теоретико-методологічні та нормопроєктні аспекти / В. Л. Федоренко, Я. О. Кагляк // *Бюлетень Міністерства юстиції України*. – 2009. – № 4-5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.minjust.gov.ua; Fedorenko V. L. Instytuty hromadyanskoho suspilstva ta instytut hromadskykh orhanizatsiy v Ukrayini : teoretyko-metodolohichni ta normoproektni aspekty / V. L. Fedorenko, YA. O. Kahlyak // *Byuleten Ministerstva yustytisyi Ukrayiny*. – 2009. – № 4-5 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: www.minjust.gov.ua.
5. Селіванов В. М. Право і влада суверенної України: методологічні аспекти: монографія / В. М. Селіванов. – К.: Ін Юре, 2002. – 724 с.; Selivanov V. M. Pravo i vlada suverennoyi Ukrayiny: metodolohichni aspekty: monohrafiya / V. M. Selivanov. – K.: In Yure, 2002. – 724 s.
6. Пухкал О. Г. Громадський контроль як важливий чинник демократизації та ефективності державного управління / О. Г. Пухкал // *Інвестиції: практика та досвід* – 2010. – № 14. – С. 56-58; Pukhkal O. H. Hromadskyu kontrol yak vazhlyvyu chynnyk demokratyzatsiyi ta efektyvnosti derzhavnoho upravlinnya / O. H. Pukhkal // *Investytsiyi: praktyka ta dosvid* – 2010. – № 14. – S. 56-58.
7. Сушинський О. І. Контроль у сфері публічної влади : теоретико-методологічні та організаційно-правові аспекти : монографія / О. І. Сушинський. – Л. : ЛРІДУ УАДУ, 2002. – 468 с.; Sushynskyu O. I. Kontrolu sferi publichnoyi vlady : teoretyko-metodolohichni ta orhanizatsiyno-pravovi aspekty : monohrafiya / O. I. Sushynskyu. – L. : LRIDU UADU, 2002. – 468 s.
8. Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні: Указ Президента України від 26.02.2016 № 68/2016 // *Офіційний вісник України*. – 2016. – № 18. – Ст. 716; Pro spryannya rozvytku hromadyanskoho suspilstva v Ukrayini: Ukaz Prezydenta Ukrayiny vid 26.02.2016 № 68/2016 // *Ofitsynny visnyk Ukrayiny*. – 2016. – № 18. – St. 716.
9. Про Дисциплінарний статут Національної поліції України : Закон України від 15.03.2018 № 2337-VIII // *Відомості Верховної Ради України*. – 2018. – № 29. – Ст. 233; Pro Dystsyplinarnyy statut Natsional'noyi politsiyi Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 15.03.2018 № 2337-VIII // *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*. – 2018. – № 29. – St. 233.

10. Громадськість і органи правопорядку: контроль, моніторинг, співпраця : практич. посібник. / За заг. ред. О. Банчука. – К.: ФОП Москаленко О.М., 2017. – 75 с.; Hromadskist i orhany pravoporyadku: kontrol, monitorynh, spivpratsya : praktych. posibnyk. / Za zah. red. O. Banchuka. – K.: FOP Moskalenko O.M., 2017. – 75 s.

11. Порядок діяльності поліцейських комісій : Наказ МВС України від 25.12.2015 № 1631 // Офіційний вісник України. – 2016. – № 6. – Ст. 320; Poryadok diyalnosti politseyskykh komisiy : Nakaz MVS Ukrayiny vid 25.12.2015 № 1631 // Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny. – 2016. – № 6. – St. 320.

12. Типовий порядок проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади: Наказ МВС України від 25.12.2015 № 1631 // Офіційний вісник України. – 2016. – № 6. – Ст. 320; Tyrovyy poryadok provedennya konkursu na sluzhbu do politsiyi ta/abo zaunyattya vakantnoyi posady: Nakaz MVS Ukrayiny vid 25.12.2015 № 1631 // Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny. – 2016. – № 6. – St. 320.

13. Банчук О. Поліцейські комісії в Україні: звіт за результатами дослідження // О. Банчук, Є. Крапивін, Б. Малишев. – К.: Софія-А, 2018. – 192 с.; Banchuk O. Politseyski komisiyi v Ukrayini: zvit za rezultatamy doslidzhennya // O. Banchuk, YE. Krapyvin, B. Malyshev. – K.: Sofiya-A, 2018. – 192 s.

14. Забезпечення доступу до публічної інформації в Національній поліції України : проміжний звіт за результатами моніторингової кампанії відкритості Національної поліції в рамках Омбудсмен+ станом на вересень 2017 року. – К. : Асоціація УМДПЛ, 2017. – 20 с.; Zabezpechennya dostupu do publichnoyi informatsiyi v Natsionalniy politsiyi Ukrayiny : promizhnyy zvit za rezultatamy monitorynhovoyi kampaniyi vidkrytosti Natsionalnoyi politsiyi v ramkakh Ombudsmen+ stanom na veresen 2017 roku. – K. : Asotsiatsiya UMDPL, 2017. – 20 s.

T.V. Filipenko

ORGANIZATIONAL AND LEGAL PRINCIPLES OF PUBLIC CONTROL BY THE ACTIVITIES OF NATIONAL POLICY

The article deals with the issues of public control over the activities of the National Police, provides a description of the normative and legal provision of public control over the activities of the police, clarifies the organizational principles of the work of the police commissions, determines the role of public monitoring in the activities of the police, provides proposals for improving the regulatory and legal framework. public control over police activities.

Key words: *public, public control, public monitoring, police commissions, public information.*

Стаття надійшла до редакції 20.10.2018 р.

УДК 342.41

А. В. Городовенко

ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ СУДОУСТРОЮ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

На погляд автора статті, аналізуючи проблеми імплементації європейських стандартів судоустрою до національної правової системи України, слід зазначити, що Конституція України проголошує Україну правовою державою, в якій права і свободи

Міністерство освіти і науки України
Маріупольський державний університет

ВІСНИК

МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СЕРІЯ: ПРАВО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Головний редактор чл.-кор. НАПН України, д. політ.н., проф. К. В. Балабанов

Засновано у 2011 р.

ВИПУСК 16

Маріуполь - 2018

УДК 34(05)

Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право

Збірник наукових праць

Видається 2 рази на рік

Заснований у 2011 р.

Затверджено до друку Вченою радою МДУ (протокол № 4 від 28.11.2018 р.)

Постановою президії Атестаційної колегії МОНУ від 31.05.2013 р. № 654

видання «Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право»
внесено до Переліку наукових фахових видань України з юридичних наук

Видання включено до міжнародної наукометричної бази даних "Index Copernicus International"
(Польща)

INTERNATIONAL

Доступ до наукометричної бази здійснюється за адресою:

<http://jml.indexcopernicus.com/?lang=ru>

«Вісник Маріупольського державного університету» можна знайти, скориставшись
формою пошуку зверху сторінки за індексом ISSN.

Головна редколегія:

Головний редактор – чл.-кор. НАПН України, д. політ. н., проф. К. В. Балабанов

Заступник головного редактора – д.е.н., проф. О. В. Булатова

Члени редколегії: д.ю.н., проф. М. Л. Шелухін, д.ф.н., проф. С. В. Безчотнікова,
д.і.н., проф. В. М. Романцов, д.культурології, проф. Ю. С. Сабадаш,
д.е.н., проф. Ю. І. Чентуков

Редакційна колегія серії:

Головний редактор – д.ю.н., проф. М. Л. Шелухін

Відповідальний секретар – к.ю.н., доц. Є. В. Годованик

Члени редакційної колегії: д.ю.н., проф. Ю. Г. Барабаш, д.ю.н., проф. А. Г. Бобкова, д.ю.н.,
проф. М. В. Буроменський, д.ю.н., проф. Р. Ф. Гринюк, д.ю.н., проф. О. Є. Користін, д.ю.н.,
проф. В. В. Волік, д.ю.н., проф. І. Д. Сліденко, д.ю.н., проф. І. Ф. Хараберюш,
д.ю.н., проф. О. Н. Ярмиш; д.ю.н., проф. О. В. Філонов

іноземні фахівці: д.ю.н., проф. С. Андо (Італія),

д.ю.н., проф. С. Флогатіс (Греція).

Засновник Маріупольський державний університет

87548, м. Маріуполь, пр. Будівельників, 129а

тел.: (0629)53 22 52, e-mail: vesnik-mdu.pravo@ukr.net

офіційний сайт видання: www.visnyk-pravo.mdu.in.ua

Видавець «Редакційно-видавничий відділ МДУ»

Свідectво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи
ДК №4930 від 07.07.2015. Тираж 150 примірників. Замовлення № 003/19

ISSN 2518-1319 (Online)

ISSN 2226-3047 (Print)

© Маріупольський державний університет, 2018

© Автори статей, перекладачі, 2018

Бражко О. В. КОНЦЕПЦІЯ ЗМІЩАНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ.....	95
Філіпенко Т. В. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	102
Городовенко А. В. ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ СУДОУСТРОЮ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	109
Кузьменко С. Г. ПРОБЛЕМА РЕАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА КООРДИНАЦІЇ ДІЙ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ВСІХ РІВНІВ З МІГРАЦІЙНОЮ СЛУЖБОЮ УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ НЕЛЕГАЛЬНІЙ МІГРАЦІЇ.....	115
Шелухін М. Л. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ПОНЯТТЯ ТА ЕЛЕМЕНТИ.....	120
Батанов О. В., Сметана В. В. ПРАВОВАХІСНИЙ РЕСУРС ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	130
Свірський Б. М. ДЖЕРЕЛА НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ У ПРАВООХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	139
Польщиков В. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ ЗА УЧАСТЮ НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ.....	145
Годованик Є. В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИХ НОРМ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ПРАВА.....	149
Польщиков І. В. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК ІМАНЕНТНА ФУНКЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	155
РЕДАКЦІЙНА ПОЛІТИКА НАУКОВОГО ВИДАННЯ «ВІСНИК МАРИУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ. СЕРІЯ: ПРАВО».....	161
ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ НАУКОВИХ СТАТЕЙ ДЛЯ ПУБЛІКАЦІЇ В ЗБІРНИКУ НАУКОВИХ ПРАЦЬ	164